

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 26 stycznia 2016 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi utrzymał w całości nakaz zapłaty z dnia 20 maja 2014 roku, którym nakazał pozwanemu J. M. aby zapłacił na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 4819,68 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 3 października 2012 roku oraz kwotę 647 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wniósł pozwany. .

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu :

- naruszenie dyspozycji art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego;
- naruszenie dyspozycji art. 118 k.c. poprzez nieprawidłowe jego zastosowanie i przyjęcie, że nie doszło do przedawnienia.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja nie jest zasadna.

Mając na uwadze, że niniejsza sprawa podlega rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i Sąd drugiej instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego, to stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku zostaje ograniczone jedynie do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń stanu faktycznego, znajdujących pełne oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym i trafnie określił konsekwencje prawne z nich wynikające.

Ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie jest sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania, czy doświadczenia życiowego i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów, wyznaczonej art. 233 k.p.c.

Sąd Rejonowy trafnie przecież przyjął, iż strona powodowa dowodami zgłoszonymi w sprawie wykazała zarówno wysokość jak i zasadność dochodzonego roszczenia a twierdzenia pozwanego, iż dokonywał on spłaty pożyczki nie została poparta żadnymi dowodami, i zarówno podczas trwania postępowania przed Sądem I instancji jak również dowody te nie zostały skutecznie zgłoszone w skardze apelacyjnej.

Bezzasadne są zatem zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji przepisów postępowania cywilnego.

Bezzasadny jest również zarzut naruszenia prawa materialnego jako że bezspornym jest w sprawie, iż skoro do wypowiedzenia umowy kredytu doszło w 2012 roku a powództwo zostało wytoczone w 2014 roku to zarzut przedawnienia z art. 118 k.c. nie mógł skutkować oddaleniem powództwa.

Sąd Okręgowy w pełni podziela w tym zakresie uzasadnienie tej kwestii zaprezentowane przez Sąd I instancji.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 k.p.c.